

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/14/2013
Identifikačné číslo spisu:	1013200342
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013200342.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. G. O., PhD., bytom v K., J. č. XX/XX, zastúpený JUDr. Jánom Mišúrom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 27, proti žalovanej: Pôdohospodárska platobná agentúra, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova č.12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 21. decembra 2012 č. 200/2546/2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2013 č.k. 1S 48/2013-148, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2013, č.k. 1S 48/2013-148, z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .

Po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom z 27. júna 2013 č.k. 1S 48/2013-148 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil žalobcom napadnuté rozhodnutie žalovanej z 21. decembra 2012, č. 200/2546/2012, v spojení s rozhodnutím vedúceho služobného úradu č. 120/1698/2012 z 26.9.2012, v ktorom vyslovila, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu výpoveďou z 26. septembra 2012 č. 120/1698/2012 podľa § 46 ods. 1 písm. b/ z dôvodu podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona č. 400/2009 Z.z.“) považuje za platné a účinné. Krajský súd súčasne uvedenú právnu vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Krajský súd žalobu vo zvyšku zamietol. Žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 584,21 €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaná bola zriadená zákonom č. 473/2003 Z.z. o Pôdohospodárskej platobnej agentúre, o podpore podnikania v pôdohospodárstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Platobná agentúra je rozpočtovou organizáciou zapojenou finančnými vzťahmi na rozpočet Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, bola zriadená ako akreditovaný orgán štátnej správy. Podľa názoru krajského súdu žalovaná v danom prípade bola povinná vo veci skončenia štátno-zamestnaneckého pomeru žalobcu rozhodnúť vo forme riadne odôvodneného rozhodnutia, čo v

danej veci nebolo. Preto vzhľadom na procesno-právne pochybenie žalovanej sa s vecnou správnosťou preskúmaného oznámenia nezaoberal. V zostávajúcej časti, v ktorej sa žalobca domáhal, aby krajský súd uložil vedúcemu služobného úradu žalovanej vo veci konať, súd s poukazom na § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 584,21 €.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná odvolanie. Namietala, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že vzhľadom na neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2S 24/11, ktorý sa stal právoplatný 8. septembra 2012, štátnozamestnanecký pomer žalobcu ku dňu 31. októbra 2009 trval. Poukázala na § 129 zákona č. 400/2009 Z.z., podľa ktorého štátnozamestnanecký pomer vzniknutý podľa zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z.z.") sa považuje za štátnozamestnanecký pomer podľa zákona č. 400/2009 Z.z. V čase vysporiadavania štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu aplikovala v tom čase platný a účinný zákon č. 400/2009 Z.z., v zmysle ktorého služobný úrad nie je správnym orgánom a nevydáva rozhodnutia vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Preto nepostupovala podľa Správneho poriadku, ale podľa zákona č. 400/2009 Z.z.. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou z 26. septembra 2012, č. 120/1698/2012, ako aj odpoveď žalovaného z 21. decembra 2012, č. 200/2546/2012, nie sú rozhodnutiami správneho orgánu, ktoré by mali mať náležitosti rozhodnutia podľa Správneho poriadku. Žalovaná ďalej namietala, že súd prvého stupňa rozsudok nedostatočne odôvodnil a tiež nevysvetlil, na základe čoho dospel k záveru, že žalovaný postupoval procesne nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý postupom podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku („Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov") na základe návrhu žalobcu podaného na krajský súd 25. februára 2013 preskúmal zákonnosť rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou podľa § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. z 26. septembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pred začatím konania vo veci samej sa predovšetkým zaoberal, či predmet žaloby patrí do preskúmania zákonnosti správneho súdnictva a či bola uvedená právna vec prejednaná a rozhodnutá vecne správne príslušným krajským súdom.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (ods. 2).

Všeobecná právomoc správneho súdnictva vyplýva z článku 142 ods. 1 Ústavy, podľa ktorého sudy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb (Komentár k Občianskemu súdnemu poriadku, autor J.Mazák).

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 400/2009 Z.z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa vzťahuje Zákonník práce, len ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 12, § 13 ods. 4 a 7, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3, 4 a 6, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 96b, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 9 ods. 1 OSP na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

Podľa § 84 OSP na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 85 ods. 2 OSP všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má právnická osoba sídlo.

Podľa § 250d ods. 2 OSP ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca v čase účinnosti zákona č. 400/2009 Z.z. (1. novembra 2009) bol v štátnozamestnaneckom pomere, v stálej štátnej službe, vo funkcii hlavný radca. Žalovaná 26. septembra 2012 dala žalobcovi výpoveď z tohto pomeru z dôvodu uvedenom v § 47 písm. b/ cit. zákona (zrušilo sa štátnozamestnanecké miesto, služobný úrad nemal pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto alebo štátny zamestnanec nesúhlasil s trvalým preložením v služobnom úrade a nedohodol sa so služobným úradom inak).

Vzhľadom na ustanovenie § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. sa na právne vzťahy zo štátnozamestnaneckého pomeru od účinnosti tohto zákona použije Zákonník práce. Žalovaný preto od 1. novembra 2009 nebol oprávnený vydávať o skončení štátnozamestnaneckého pomeru rozhodnutia s odôvodnením podľa Správneho poriadku tak, ako mu to vytkol v napadnutom rozsudku krajský súd. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nerozhodol vecne správne, keď právny úkon žalovanej z 21. decembra 2012 o platnosti a účinnosti výpovede z 26. septembra 2012, pokladal za rozhodnutie vydané správnym orgánom, ktoré malo mať náležitosti upravené Správnym poriadkom. Preto uvedená výpoveď nemôže byť predmetom prieskumu zákonnosti krajským súdom v správnom súdnictve podľa §§ 244 ods. 1 a nasl. OSP, ale platnosť resp. neplatnosť výpovede bude predmetom konania na príslušnom všeobecnom súde žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne nesprávny je potrebné zrušiť a konanie zastaviť (§ 221 ods. 2 OSP).

Po právoplatnosti tohto rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250d ods. 2 OSP vec postúpi na ďalšie konanie vecne a miestne príslušnému všeobecnému súdu žalovane, Okresného súdu Bratislava I (§ 9 ods. 1, § 84 a § 85 ods. 2 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.